

Dordtse Leerregels hoofdstuk 5 par 6,7

1 verzegelen met 2 bedroeven van 3 zondigen tegen de Heilige Geest

Gemeente,

De vraag bij hoofdstuk 5 van de Dordtse Leerregels was deze: kun je zeker weten dat je in de hemel komt? Of...of kun je het geloof toch altijd nog kwijtraken? Zodat je de laatste dag van je leven nog net zou kunnen afvallen en verloren gaan. Zodat je nooit echt rust en vrede kunt hebben, nooit echt een blij vooruitzicht, want het kan altijd nog weer overgaan.

Het Bijbelse antwoord is duidelijk: dat kan niet en nooit. Niemand raakt het ware geloof kwijt. Wie nu echt gelooft, die zal dat blijven doen tot de laatste seconde van zijn leven toe. Ja, de gelovigen kunnen vallen in zonde, vreselijk, denk aan David en aan Petrus, maar niet afvallen van het geloof. En dat is het enige Evangelie waar je echt blij en gerust van kunt worden. Als je dat je indenk: als ik nu echt geloof, Jezus Christus als Borg en Middelaar lief heb, nu, vanavond, dan zal ik ook eeuwig met God in de hemel zijn. Halleluja.

Waarom is dat zo? Nou, niet omdat ik, als ik kind van God ben, zo goed kan geloven. Omdat ik me mijn geloof niet af laat nemen, omdat ik een volhouder ben. Nee, allerm minst, maar wel omdat God Zijn eigendom niet kwijt wil. De Vader wil Zijn uitverkoren eigendom niet kwijt. De Zoon wil Zijn gekochte eigendom niet kwijt. Want de gelovigen zijn eigendom van God. En omdat de Vader almachtig is en de Zoon alle macht in hemel en op aarde heeft gebeurt dat dan ook niet.

Maar dat heeft niet alleen met de Vader te maken en met de Zoon, maar ook met de Heilige Geest. Die verschillende keren wordt genoemd in hoofdstuk 5 van de Dordtse Leerregels. Hoe zit dat?

1 verzegelen met de Heilige Geest

Nou, zo. Allen die het eigendom van God zijn geworden, allen die in de Heere Jezus zijn gaan geloven, die geeft Hij de Heilige Geest in het hart. En dat noemt de Bijbel op meerdere plaatsen de verzegeling met de Heilige Geest. Hoe moet je dat zien, wat is de achtergrond daarvan? Nou, deze. Vroeger hadden koningen een zegelring. Een ring met een afbeelding erop. Een speciale afbeelding zoals alleen die koning die had. Zoals wij allemaal een eigen vingerafdruk of eigen pincode hebben. Alleen jij hebt deze afdruk, deze code. Als vroeger een koning een brief

schreef, een belangrijke brief dan had hij die zegelring, en drukte die af als een stempel op die brief. Ten bewijze ervan: die brief is van mij. Mijn brief. Van mij afkomstig en ik sta ervoor in.

Vroeger hadden bijv boeren een brandmerk waarmee ze hun vee brandmerkten. Aan dat brandmerk kon je zien: deze koe is van hem. Zijn brandmerk staat erin gebrand. Zoals wij onder een koopcontract onze handtekening zetten: dat is van mij! Zo'n ring, zo'n brandmerk, zo'n handtekening kun je een zegel noemen. Een zegel dat aangeeft: van mij. afblijven. Ik sta ervoor in, ik laat het me niet afhandig maken.

Zo is de Heilige Geest Gods zegel in Zijn gelovigen. Gods stempel, brandmerk, handtekening: deze zondaar is van Mij. Door Mij verkoren, door Mij gekocht, Mijn eigendom! En dat geldt alle ware gelovigen, vanaf het eerste moment dat zij voor de eerste keer aan Jezus voeten worden gebracht: van Mij! En daarom: de Heilige Geest geef Ik u. Het is helemaal niet wazig of vaag, tenminste dat hoeft het niet te zijn. Als het over de Heilige Geest gaat en de vraag: waar is Die, waar kom je Hem tegen? Dan kan elke gelovige op zijn hart slaan en zeggen: hier! Hier is Hij, hier woont Hij, want Hij is mij gegeven als zegel. Verzegeld met de Heilige Geest.

Hoe weet je dat? Want dat zou toch wel mooi zijn als je dat dan weten zou. Nu, de Heilige Geest is ook de eersteling, de eersteling van de volle heerlijkheid van de hemel. Als je bramen hebt geplukt en sap gemaakt hebt, dan kun je zeggen tegen iemand: hier heb je een klein bekertje, klein glaasje, proef maar eens. Zo smaakt het sap. Waarvan nog wel 100 flessen of glazen heb. De Heilige Geest is een handvol van de volle oogst. Een eerste bekertje van een hele oogst. Een eerste bekertje van de hemelse heerlijkheid. Die hemelse heerlijkheid van aanbidding van God, liefde tot de Heere Jezus, vreugde in de heiligheid. En in de Heilige Geest zegt God ahw tegen Zijn gelovigen: hier, hier heb je alvast een beetje, een paar slokken, één glaasje. Alvast een beetje aanbidding van Mij, liefde tot de Heere Jezus, en vreugde in heiligheid. Hier heb je er alvast wat van, Dan krijg je straks er nog veel meer van, veel meer van. Want de oogst is nog veel voller en rijker.

Hebt u, heb jij er al wat van? Van aanbidding van God, liefde tot Jezus, vreugde in heiligheid? Dat is de Heilige Geest. Dan ben je verzegeld.

Verzegeld met de Heilige Geest. Mijn eigendom zegt God. Als je in nood bent: Ik zal je verzorgen en onderhouden. Want Ik zorg goed voor Mijn eigendom.

Als je meegevoerd wordt, door satan, door de duivel, in zonden, in aanvechting, in wanhoop: Ik zal je verlossen, bevrijden, terughalen, want Ik laat Mij Mijn eigendom niet afnemen.

Als je wegloopt, zelf wegloopt en bij Mij vandaan gaat: Ik zoek je op, Ik kom je achterna, want Ik wil Mijn eigendom niet kwijt!

Dat is en betekent de verzegeling met de Heilige Geest. Die geldt alleen de gelovigen, die geldt alle gelovigen.

2 bedroeven van de Heilige Geest

Dan heeft paragraaf 5 het over het bedroeven van de Heilige Geest. Dat heeft er nauw mee te maken want Efeze 4 zei: bedroeft de Geest Gods niet door Welke gij verzegeld zijt. De Geest bedroeven dat kan alleen een gelovige doen. Een onbekeerde kan ook zondigen tegen de Heilige Geest, bv door indrukken van een preek weg te poetsen en te overschreeuwen, door ongeïnteresseerd onder de preek te zitten. Dat blus je de Geest uit.

Maar bedroeven van de Heilige Geest kan alleen een gelovige. Bedroeven, verdriet doen. Want je kunt eigenlijk alleen iemand verdriet doen als je hem of haar kent. Als er een band is, een band van liefde. Tussen de Heilige Geest en de gelovigen is zo'n band. Dus alleen de gelovigen kunnen de Geest bedroeven. En wanneer doe je dat dan? Als je in zonde valt. Als je als gelovige in zonde valt. Dan kun je denken aan wat David en Petrus deden, overspel, verloochening. Met daden. Maar je kunt ook in zonde vallen met woorden, met gedachten, met blikken van je ogen, met horen van je oren met opwellingen van je verlangens. Gods kinderen bedroeven de Heilige Geest als zij zondigen.

En dat woord bedroeven is vaak in verband gebracht met moeders. Moeders. Hoe is dat vaak? Als een kind, een jongere iets uithaalt wat vader en moeder echt verboden hebben, dan zie je nog wel eens dat vaders kwaad worden en uitvallen. En je ziet dan vaak dat moeders juist heel stil worden, weglopen en verdrietig het zwijgen ertoe doen, stil in huis lopen, bedroefd, verdrietig Ze sluiten zich een beetje af voor je. Kijk, dat doet de Heilige Geest dan ook. Als je gezondigd hebt, dan heb je de Geest bedroefd en de Geest wordt stil, trekt Zich terug. De Geest gaat ahw in een hoekje van je hart zitten en laat nauwelijks iets van Zich merken. Hij is bedroefd. En dat merk je: je gevoel van aanbidding ebt weg, de liefde tot de Heere Jezus is lauw en de vreugde en verlangen naar heiligheid is er niet meer. En berouw voel je ook niet. Het is vlak geworden. Doods.

Kijk, dat kun je ook hebben als je depressief bent of medicijnen met bijwerkingen gebruikt. Maar dan voel je je daar ongelukkig onder,

dan zou je willen dat het anders was. Maar als je de Geest bedroefd hebt, dan is het vlak en doods en je vindt het prima ook zo. En het ebt steeds verder weg allemaal. David zong ervan in Psalm 32: toen ik zweeg en mijn zonden niet beleet, verdroogde het levenssap van uur tot uur, van dag tot dag. En...je wilt het niet toegeven eigenlijk. Als iemand er wat van zou zeggen, dan zeg je: helemaal niet, er is echt niks aan de hand. Want nee, je doet niet direct erge dingen die opvallen, je gaat gewoon naar de kerk, bidt en dankt gewoon rond het eten, gaat misschien gewoon aan het Heilig Avondmaal, maar het is dood, vlak, egaal, zonder hoogte en diepte, zonder verlangen. Klakkeloos, zorgeloos.

Als dat zo is, dan heb je de Heilige Geest bedroefd. Met zonde de Geest verdrietig gemaakt.

Als er dan niks zou gebeuren.....ja wat dan? Als er water uit een vat sijpelt en dat gaat door, wat gebeurt er dan? Dan wordt dat vat leeg. Logisch, snapt iedereen. Als er niks gebeurt en het geestelijke leven sijpelt weg van dag tot dag, wat gebeurt er dan? Ja, dan is het een keer op. Helemaal weg en leeg. Over en voorbij. Door eigen schuld verspeeld, te grabbel gegooid en in de waagschaal gesteld. Hoe vaak heb ik dat al niet gedaan?

En toch...toch gebeurt dat niet! Is dat niet gebeurd en zal dat niet gebeuren. Want God! Want God wil Zijn eigendom niet kwijt! Zijn verkoren eigendom. Zijn gekocht eigendom. En op de voorbidding van Jezus, geeft de Vader de Heilige Geest opdracht: Heilige Geest, kom weer tevoorschijn. Treedt uit de hoek van het hart weer naar voren en ga werken. Want God wil Zijn eigendom niet kwijt! En daarom gaat de Heilige Geest, hoe bedroefd ook, weer vernieuwen tot bekering, par. 7. En je wordt van harte en naar God bedroefd over de zonde, wat je deed, zei, dacht, wilde, begeerde, zag. De Geest haalt je uit de zorgeloosheid weg en geeft berouw. En verlangen naar God. Je gaat zien wat er is gebeurt, wat je hebt gedaan en hoe ver God weg is. je ziel schreeuwt naar God.

En je begeert en krijgt vergeving van zonden in het bloed van de Middelaar. De Heilige Geest trekt tot Christus. Vergeving in Zijn bloed. Hij haalt weg uit de poel van moedeloosheid en wanhoop en leidt tot Jezus, tot vergeving. Uw bloed alleen schenkt rust aan mijn gemoed.

Je voelt de genade weer dat je met God verzoend bent. Let goed op de volgorde. Eerst vergeving begeren en verkrijgen. En daarop de genade ook gevoelen. Nooit om willen draaien: eerst gevoelen en dan geloven. Nee eerst vergeving begeren en krijgen en dan Gods genade weer gevoelen. Want de verberging van Gods Aangezicht is bitterder

dan de dood, o wat was het bitter, toen het zo vlak was, en de aanschouwing van Zijn Aangezicht is zoeter dan het leven. O weer terug bij God, weer aan Zijn hart.

En je gaat Zijn ontferming aanbidden, Zijn trouw. Dat U mij niet hebt overgelaten aan mezelf. Dat U mij terugtrok, alweer. En je wilt dat nooit meer. O ja, bedroeft de Geest Gods niet, o nee, nooit, nooit meer zou ik dat willen. Laat ik toch dichtbij U blijven en wandelen.

Zo vernieuwt de Geest weer tot bekering. Dat is dagelijkse bekering. Zo werkt de Geest waarmee de gelovigen verzegeld zijn. Herkent u dit? Weet je hiervan? Dit is dagelijkse bekering. Het zou er dagelijks moeten zijn. Want steeds val je in zonde, daden, woorden, gedachten, verlangens. Dat houdt niet op, je krijgt er steeds meer antenne voor. En steeds weer vernieuwt de Geest tot bekering. Dit is echt praktijk van het geloofsleven. Je valt als het goed is steeds minder, maar je hebt er steeds meer berouw over. En het verlangen groeit dat ik eens nooit meer vallen zal en hoef, maar altijd eeuwig zal wandelen met God, nooit meer de Geest bedroeven, nooit meer terug hoef te keren, altijd en eeuwig nabij God te zijn en te blijven.

Dat is de weg ter zaligheid. De smalle weg. Wie dit herkent die wandelt naar de hemel. En wie dit niet herkent, die is op de brede weg. Die heeft de Geest niet als verzegeling. Als eersteling. Die staat er buiten. Zonder bekering komt niemand in de hemel. Zonder voortdurende bekering is er geen hemel te verwachten.

3 zondigen tegen de Heilige Geest

En dan noemt dit hoofdstuk nog iets: zondigen tegen de Heilige Geest. Aan het eind van par 6. En dat staat in dat verband dat dat iets is wat de gelovigen nooit zullen doen. God zal nooit toelaten dat iemand die Zijn eigendom is, dat doen zal. En waarom niet: omdat de zonde niet vergeven wordt. Omdat die zonde onvergeeflijk is. Wie die zonde doet, hoeft nergens meer op te hopen, die is en blijf voor eeuwig verloren, in dit leven al. Daarom zorgt God dat Zijn gelovigen die zonde nooit zullen doen.

Dan voelen we aan dat het over een bijzondere zonde tegen de Heilige Geest gaat. We hebben het al gehad over de Geest uitblussen, over de Geest bedroeven, en dat zijn ook zonden tegen de Heilige Geest, maar daar is vergeving voor, daar is bekering van mogelijk. Maar dit een zonde tegen de Heilige geest, wel genoemd de zonde tegen de Heilige Geest die anders is. Waarover de Bijbel spreekt. God vindt het dus nodig dat we ervan weten. En dat zal wel vooral zijn om ons er vandaan te houden. Zoals je verkeersborden hebt: overstekend wild. Die borden staan er om je voorzichtig te maken, om je er vandaan te laten

blijven. Of waarschuwing tegen blauwalg. In dit water zit blauwalg. Met de bedoeling om je eruit te laten blijven. De zonde tegen de Heilige Geest: God noemt die om er ons vandaan te houden.

Wat is het dan? We komen hem eerst tegen in verband met de farizeeën. Mattheus 12. Dat waren mensen die veel van de Bijbel wisten. Die de Bijbel wilden houden en probeerden ernaar te leven. Die in hun hart wisten: die Jezus van Nazareth, Die voldoet in alles aan wat de Schriften over de Messias zeggen. In hun hart waren ze daarvan overtuigd. Eenzelfde beeld lazen we in Hebreeën 6. Over mensen die ook weten van het Evangelie. Ze zijn verlicht en zien de waarheden van hemel en hel, zondeval en kruis en opstanding. Ze hebben gesmaakt, geproefd iets van hemelse gaven, iets van de Geest, niet de Geest Zelf, maar invloeden van de Geest. Gesmaakt, als een snoepje dat je op de je tong legt, je proeft het en het smaakt goed, maar je slikt het niet door.

Mensen dus die weten van de Bijbel, God en Jezus, daarmee bezig zijn, in elk geval een tijdje, en die er een gevoel bij hebben, een goed gevoel, een hemels gevoel van vreugde, zoetheid. Maar.....daar bleef het bij, vlakbij Jezus, vlakbij het geloof, maar toch: niet echt in Jezus gekomen. Wat mis je? Dit: als een goddeloze tot Jezus gevluht. Ze waren alleen maar rijk, alleen maar goed af en gelukkig, alleen maar in de hoogte. De farizeeën met hun eigen goede leven, die anderen met die blij gevoelens en gelukkige smaak. Maar: niet als goddeloze een Borg nodig. Niet als schuldige bloed nodig van verzoening, niet als verdorvene de Geest nodig van bekering. Nooit arm en ellendig aan Jezus voeten gekomen. Alleen maar kennis, gevoel en goed af zijn met je leven of je gelukkige gevoel.

Kunt u dat zijn? Kun jij dat zijn? Heel eerlijk: kunnen er samenkomsten zijn die er een beetje op aansturen om alleen maar een geluksgevoel te geven met een Bijbels sausje een sausje met de naam Jezus. Terwijl je niet arm en ellendig, schuldig en verloren tot Jezus als Borg wordt geleid? Ik ben er wel eens bang voor.

Nou, dan kan het zijn, als het zover komt, maar niet verder, dat het totaal omslaat. Helemaal! Dat iemand willens en wetens gaat zondigen zegt Hebreeën 10:26. Willens zondigen. Je zondigt toch altijd omdat je het ergens wel wilt? Nee, hier is het: waarom zondig je? Waarom doe je iets wat niet mag? Ja, het is leuk, lekker, gemakzucht, geen zin om te vechten met jezelf, je geeft maar toe voor het genot. Toch? Maar zondigen is eigenlijk: God op Zijn hart trappen, God pijn willen doen, God willen krenken. En wat de zonde tegen de Heilige Geest is, is dat je zondigt, willens zondigt, omdat je zondigen wilt om te zondigen: om God te krenken, God pijn te doen, God af te zetten en te stenigen. Daarom zeiden die farizeeën: Jezus heeft de duivel. Puur om

Hem te krenken. Voor 100%, met niets anders erbij of erin. Dat is de zonde tegen de Heilige Geest. En wie die zonde doet, die wordt helemaal koud, die wordt totaal verlaten door de Geest. Die heeft de Geest zo vertrapt en zo veracht, dan wijkt de Geest totaal. En je wordt steen hard en ijskoud. Dan zit je er ook niet over in of je die zonde hebt gedaan. Dan kan je dat niets schelen, nooit meer. Dus als je er nog iets over inzit heb je deze zonde niet gedaan.

Vreselijk! Je kunt dat bij een ander niet zien of hij die zonde heeft gedaan. We kunnen niet in iemands hart en motieven kijken tot op de bodem. Hooguit kun je er bang voor zijn. 'k Was ooit bij iemand lang geleden op bezoek die het leek gedaan te hebben, en toen ik vroeg wat denkt u van de eeuwigheid? Toen zei hij: o, dat wordt de brand erin. Nog koffie dominee? Toen dacht ik, vreesde ik, zou hij.....

Maar de waarschuwing is helder: blijf hier vandaan! Want wanneer zou je deze zonde kunnen gaan doen? Als je van de Bijbel weet, ermee bezig bent, er wel eens wat van voelt, en toch niet echt je bekeert. Dan zou je hiertoe kunnen komen. Dan kun je deze zonde nog gaan doen. Blijf daar vandaan! Niet die kant op. Wat is dus de oproep: zorg dat je echt gelooft! Dat je hulpeloos, schuldig en verloren je aan Jezus voeten werpt: wees mijn Borg, Middelaar, Profeet, Priester, Koning, alles! Wees niet tevreden met kerkelijk meeleven, lezen in de Bijbel, wel eens een fijn gevoel met zingen en gesprekken oid, wees daar niet tevreden mee! Maar geloof! Kom tot Christus als verloren zondaar. Dan zul je deze zonde nooit doen. Nooit meer kunnen doen. Want dan word je verzegeld als Gods eigendom. En dan zorgt God voor een leven van bekering dat nooit ophoudt. Dat uitmondt in de heerlijkheid. Gegarandeerd door de verzegeling met de Heilige Geest.

Amen